

50. výročie

školy v Župkove

1959 - 2009

Zo života školy

Spomienky

Čas nielen uteká,
čas priamo beží...
Čas zaznie v spomienkach...
Čas v dlani leží...

Pamätám, ako spoza rohu
tri páry očiek zvedavých
čakalo, kým sa ujo školník
s kľúčom pred bránu postaví...

Čakala nás trieda veľká,
nádherne to tam voňalo.
Za stolom pani učiteľka
s úsmevom a láskavým pohľadom.

V spomienkach školský zvonec zvoní.
Všetky radosti, slzy tiež.
A my sme trochu ako ony.
Na školu si vždy spomenieš.

Dolínou zaznie tichá pieseň,
v srdci sa láska zachveje
a moje detstvo sa v nej nesie
ako semienko nádeje...

*Mgr. Henrieta Drienková-Belicová,
bývalá žiačka*

ÚVODOM

Keď má škola 50 rokov, očakáva saspomenúť si na ľudí, ktorí jej dávali tvár, ktorí jej činnosť naplňali svojou prácou, ktorí sa v nej učili poznávať život, získavali vedomosti, zručnosti i schopnosti, ktoré rozvíjali

v ďalšom štúdiu i v živote.

Škola je o žiakoch, učiteľoch, o rodičoch a všetkých zamestnancoch, ktorí ju vnímali a vnímajú z pohľadu svojich záujmov. Škola, to sú v prvom rade jej žiaci. Dnes ich máme 206. Celkovo od roku 1959 rukami 125 pedagógov prešlo tisíce mladých ľudí so svojimi plánmi, nádejami a túžbami. Keď prekročili bránu školy, boli to deti so všetkým, čo k detstvu patrí. Pred očami učiteľov sa pripravovali na ďalšie štúdium a dospievali. Pedagógovia prežívali s nimi veselé i smutné chvíle. Dnes sú z našich žiakov dospelí ľudia, starí rodičia, otcovia i matky a nás teší, že ich deti, vnúčne navštevujú našu školu. Sme radi, že sa z nich stali odborníci v školstve, vo vede, v kultúre, na úseku spoločenského i hospodárskeho života. Sme radi, že sa v živote nestratili a že naša výchovno-vzdelávacia práca dosiahla cieľ.

Doba, v ktorej žijeme, nás motivuje k zvýšenému snaženiu naplniť ciele, ktoré pomôžu uspokojiť požiadavky žiakov a ich rodičov. Chciem niečo dokázať, vytvoriť a rozvíjať svoju osobnosť sú najčastejšie motívy ľudského snaženia. Veľakrát je však potrebné hlbšie nazrieť do svojho vnútra,

zamyslieť sa nad sebou, presvedčiť sa o bohatstve svojho vnútorného prameňa a hľadať roviny, ktoré nás navzájom spájajú, robia blízkymi.

Jubileum je vždy vdácnou príležitosťou na spomienky, na stretnutia. V zrkadle spomienok sa vynárajú žiaci a učители, ktorí prispeli k dobrému menu školy. Spomienky mnohých z nás zablúdia do minulosti a priblížia nám učiteľov, ktorí v tejto škole stáli za katedrou a svedomito si plnili povinnosti pri výchove a vzdelávaní žiakov, učiteľov s hlbokým zmyslom pre česťnosť a ľudskosť.

Pri príležitosti 50. výročia školy vzdávam hold všetkým pedagógom i zamestnancom školy, ktorí tu pracovali a pracujú, žiakom, ktorí školu pozitívne zviditeľnili a zviditeľňujú úspechmi v športových, prírodovedných, jazykových, umeleckých a vedomostných súťažiach, rodičom, ktorí prispeli a prispievajú k jej rozvoju, zriaďovateľovi, obci Župkov, ktorému nie je ľahostajný osud školy a všetkým ostatným, ktorí nám pomáhajú. Ako riaditeľka školy si želim, aby práca žiakov, učiteľov, zamestnancov, rodičovského združenia a rady školy prinášala nám všetkým radosť a spokojnosť. Nech stúpa efektívnosť výchovno-vyučovacieho procesu a nech výsledky našej spoločnej práce šíria naďalej dobré meno školy!

Ďakujem všetkým, ktorí v rokoch 1959 – 2009 nechali v našej škole časť svojho ja.

Mgr. Tomášová

Mgr. Iveta Tomášová,
riaditeľka ZŠ s MŠ Župkov

Z histórie školy

Drancovanie a vypaľovanie Kľakovskej doliny v januári 1945 neobišlo ani obec Župkov. V osudný deň, 23. januára, boli vypálené miestne domy a spolu s nimi aj škola. Po skončení vojny sa v obci znovu začal organizovať vyučovací proces. Keďže v obci neboli vhodné priestory, časť detí sa učila v Horných Hámroch, časť v Hrabčove, no väčšina zostala doma bez vzdelávania. Zmena nastala 26. marca 1946. Do obce bol dopravený drevený barak. Bol určený pre obyvateľov bez prístrešia. Zostalo tu miesto aj na improvizované učebne. V prvom roku po vojne pôsobil v škole len jeden učiteľ Ján Zaľko. Neskôr prišla i výpomocná učiteľka Elena Lányiová. Školu navštevovalo 103 žiakov. Učilo sa v dvoch triedach s piatimi ročníkmi a pod názvom Národná škola v Župkove. Starší žiaci navštevovali povinne nižšiu strednú školu v Žarnovici. V školskom roku 1955 – 1956 bol za riaditeľa vymenovaný Peter Marchek. V tom čase sa vyučovanie presunulo do nového kultúrneho domu, ktorý bol postavený na mieste vypálenej starej školy. Ani tu neboli ideálne pomery. Jedna miestnosť bola príliš veľká, druhá miestnosť malá. Napriek tomu tu bolo vyučovanie bezpečnejšie. Starý barak bol totiž postavený na drevených koloch. Tie síce podmurovali, no stred domu sa prehýbal a hrozilo, že bočné steny spadnú.

Výstavba novej školy. Stavba začala 19. 7. 1957. Nová škola bude slúžiť pre žiakov celej Kľakovskej doliny. Dňa 21. januára 1959, na smutné 14. výročie vypálenia Kľakovskej doliny, bola otvorená budova novej školy. V ten istý deň bola celá škola presťahovaná a zrušilo sa striedavé vyučovanie. V školskom roku 1959 – 1960 sa zmenil aj počet žiakov, učiteľov aj tried. V škole už bolo otvorených 10 tried (dovtedy sa vyučovalo len v troch). Riaditeľ ZŠ pripravil so žiakmi 8. ročníka divadelnú hru Detvanček a Hopsasa a vystúpili s ňou v Župkove, Hliníku nad Hronom, Žarnovici, Ostrom Grúni a Píle. Jednota v Novej Bani, patronátny podnik ZŠ, otvorila pre žiakov a učiteľov školy vývarovňu, kde sa podávali polievky, obedy, desiata a malinovka. Od 1. januára 1962 bola zriadená školská jedáleň.

V školskom roku 1961 – 1962 sa žiaci 6. – 9. ročníka zúčastnili na mnohých brigádach. Pomáhali pri úprave lúk a pasienkov, pri výsadbe stromkov. Z verejných prác pomáhali pri výstavbe studne, pri skrášľovaní obcí, pri zriadení autobusovej zastávky pri škole. Za peniaze z brigád bol pre školu zakúpený prvý televízor. V školskom roku 1977 – 1978 sa začala družba so ZŠ Jevičko. Prehľbuje sa tak spolupráca medzi slovenským a českým národom. Družba prebiehala formou vzájomných návštev a dopisovaním žiakov.

Príhovor starostu obce

Keď som v roku 1959 uzrel svetlo sveta, škola mala 15 dní. Ani vo sne mi vtedy nenapadlo, že moje kroky budú často smerovať do nej, i keď už nebudem žiakom. V škole som prežil krásnych deväť rokov. Často spomínam na pedagógov, ktorí mi dali dobré základy do života. Na pána riaditeľa Konráda, pani učiteľku Lacovú-Klauzovú, pána učiteľa Trusku a jeho manželku, na pani učiteľky Együdovú, Pajerskú, Zliehovcovú, Beňovú, ale i na pána učiteľa Polievku, Drienku a mnohých ďalších, ktorí ma síce neučili, ale v tom čase pôsobili v škole. Z nich sú to najmä pani učiteľky Boháčová, Prachárová-Lakosilová, Konrádová, pán učiteľ Cigán, Klauz a tiež pani učiteľka Drienková. Dnes mám príležitosť poďakovať im za všetkých, ktorí im prešli rukami plnými ľudskosti, čestnosti a trpezlivosti.

V roku 2006 som sa opäť vrátil do rodnej školy. Nie ako žiak, ale ako zástupca zriaďovateľa obce Župkov v pozícii starostu obce. Mojm cieľom je v spolupráci s obecným zastupiteľstvom a vedením školy rozvíjať našu školu, prispievať k kvalifikovaniu výchovno-vyučovacieho procesu, k zlepšeniu materiálno-technického zabezpečenia a dať jej novú tvár.

Okrem gratulácií dostane dar v podobe realizácie úspešného projektu z európskeho fondu výstavby a regionálneho rozvoja pod názvom: Moderná škola v obci Župkov prostredníctvom prestavby, modernizácie, zateplenia a vybavenia vo výške 18 301 111, 79 Sk.

Žiakom, pedagógom, zamestnancom školy i rodičom z celého srdca ďakujem za doterajšiu prácu v prospech školy i obce a prajem im veľa zdravia, tvorivých síl a trpezlivosti pri napínaní spoločného cieľa. Nech tento medzník je odrazovým mostíkom do ďalšej päťdesiatky.

Ing. Ján Tomáš, starosta obce Župkov

Naša školská hymna

Text: **Lubica Sajková** a **Monika Hudecová**

1. sloha:

Do Župkova pod Vtáčnikom
s aktovkou a peračníkom
každé ráno chodievam.

Čítam, píšem, kreslím, spievam,
matikou sa zaoberám,
nové veci spoznávam.

2. sloha:

Keď raz skončia tieto roky,
a zo školskej brány kroky
do sveta ma zanesú,
spomeniem si často asi
na tie dobré školské časy,
na tú známu adresu.

Refrén:

Každý deň my s hrdosťou
v Župkove, kde školu máme,
s nadšením a radosťou
vedomosti získavame.
Naša škola je známa
športom, piesňou aj múdrosťou,
nuda v nej miesto nemá.
Tak sa učme s radosťou.

RIADITELIA ŠKOLY V ROKOCH 1959 – 2009

Ján Jakál	1958 – 1959
Ján Krúdy	1959 – 1962
Ján Sabol	1962 – 1965
Milan Konrád	1965 – 1975
Vladimír Jánoš	1975 – 1979
Mária Klauzová	1979 – 1988
Miroslava Bačíková	1988 – 1990
Pavel Andok	1990 – 1995
Anna Segetová	1995 – 2007
Iveta Tomášová	2007 -

MOJE ŠKOLSKÉ ROKY

Šieste zvonenie môjho školského života som zažila už v ZDŠ Župkov. Bolo to 1. septembra 1971. Ako si spomínam na toto štvorročné obdobie? Ako na úžasnú mladosť. Rada som sa učila, pre mňa to bola vec hrdosti. Rada som pracovala v pionierskej organizácii, rada som navštevovala krúžky. Reprezentovala som školu takmer v každej súťaži, vystupovala som v každom kultúrnom programe. Bolo to asi v génoch po mojej matke Emílii, pred ktorou stále skláňam hlavu, aj keď už nie je medzi nami.

Zažila som tu učiteľov, ktorí sú dodnes mojím vzorom a spomienky na nich možno aj prirahujú nápady, ktoré teraz využívam vo svojej praxi. Pre mňa stále pojem „pán učiteľ“ evokuje spomienka na Jozefa Trusku, prísneho matematikára, ale neskutočne spravodlivého a charizmatického učiteľa. Dodnes o mne nevie, že učiteľkou som sa stala práve podľa jeho vzoru a podľa neho som si vybrala aj svoju aprobáciu matematika – zemepis. *Pozdravujem Vás, pán učiteľ, a ďakujem.*

Rada spomínam na všetky šibalstvá, ktoré sme robili, veď to patrí k mladosti. Vy starší si určite pamätáte na vyvažovacie sklenené guľôčky, gumipušky, lietadielka... Spomínam si, koľkokrát sme šli domov pešo, lebo sme nestáli v rade a šofér zatvoril dvere autobusu a odišiel. Doma som sa tým nechválila, lebo rodičia boli na svoje deti kritickejší a bolo by to dopadlo v môj neprospech. Úžasné boli školské výlety na Duklu, k Máchovmu jazeru, letný tábor na Tál'och... Už vtedy robili učitelia malé zázraky, ukladali písmenko po písmenku do našich hláv. Nieкто si dal uložiť viac a nieкто ešte viac. Ja im za to s odstupom času zo srdca ďakujem.

Je zvláštne, že moja životná púť ma zaviala opäť aj po rokoch sem do Župkova. Len situácia sa otočila. Nie som v lavici, ale pred lavicou. Má to svoje výhody aj nevýhody: Poznám ľudí a oni mňa – to je asi výhoda. Že im občas pripomeniem, čo robili v škole – asi nevýhoda. (Po kom to tie deti majú?)

Mám rada tento kraj, malú dolinu pod Vtáčnikom. Som hrdá na to, že môžem odovzdávať to a práve tu, čo som dostala v týchto laviciach ja – vedomosti a životné skúsenosti.

Mgr. Kamila Andoková, rod. Repiská

*Vít'azná práca výtvarnej súťaže
MOJA ŠKOLA, MOJA OBEC
Kristína Trusková, 7. ročník*

ŠKOLA NA CELÝ ŽIVOT

Základná škola v živote človeka sa spája s domovom. Domov, hovorí Rúfus, *je to najsubtilnejšie, najintímnejšie, čo básnik má. Je to to, čo ho krstí, čo mu dáva tvár.* Tak je to i u mňa. Základná škola v Župkove je nerozlučne spojená s mojou domovinou, s krajinou detstva. A o nej básnik píše: *tu kameň nie je kameň, je myšlienka. Tak postoj. A potom choď a ži.* Chodil som do školy v mnohých krásnych mestách: Banská Bystrica, Bratislava, Praha... Prešiel som svet krížom-krážom. Navštívil som univerzity od New Yorku, Londýna cez Moskvu po Peking, ale v mysli som sa stále vracal k prvým triedam v Ostrom Grúni a k tej našej veľkej župkovskej.

V monografii *Kľakovská dolina* som uviedol, že naša dolina je výrazná nielen prírodnými danosťami a historickými udalosťami v nej, ale aj ľudskými prínosmi v oblastiach spoločenského života, školstva, kultúry a športu. Základy týchto aktivít sa kladli v školách. A od historického 24. januára 1959, kedy bola otvorená budova novej školy, je to neodmysliteľná základňa v Župkove.

Hlbokú ako jazvu
Boh ju vyoral –
Župkovskú brázdu.
Ale na otázku,
čo z krásy raja
do nej vložiť ľudom na pamiatku
veky si lámal hlavu...
Nebudú tu sopky ani diabli dymiť,
riekol si Boh jasne,
Župkovu dám tetradymit!

Takto sa mi to javilo pred rokmi. Ale dnes možno s hrdosťou konštatovať, že v Župkove je nielen nálezisko vzácneho minerálu, ale aj vzácne nálezisko ľudských talentov, tvorivých a usilovných mladých ľudí, pracovitých občanov našej Slovenskej republiky, ktorí majú otvorené dvere do Európy a nestratia sa v širom svete. Obrazne povedané, v Župkove sa rok čo školský rok vyoráva nová a nová brázda poznania.

Svet 21. storočia je svetom nových výziev, možností, ale aj hrozieb a starostí, na zvládnutie ktorých treba čoraz viac a náročnejšie pripravovať deti už v základnej škole. Nádejné pritom všetkom je, že obec Župkov s podporou ústredných orgánov štátu a s kvalifikovaným pedagogickým zborom zveľďuje a modernizuje našu školu tak, aby spĺňala nové kritériá doby. Je to znova priekopnícka práca, analogická tej zakladateľskej pred polstoročím. Som presvedčený, že súčasníci ju zvládnu čestne a budúce generácie pri storočnici na toto úsilie nezabudnú.

Nuž teda, keďže Kľakovská dolina sa od Vtáčnika kloní až do Raja, dovoľte mi poeticky zvolať:

Vzhlídnite, rodáci, od skropenej zeme, vetriť vám až z Raja chlebom Božím veje!

PaedDr. Miroslav Bielik

VŠETCI ZA JEDNÉHO, JEDEN ZA VŠETKÝCH

Crrn!!! Toto je zvuk školského zvončeka, ktorý pozná asi každý žiak či študent. Je to neoddeliteľná súčasť aj tej mojej školy, o ktorej by som vám chcel napísať. Nechcem písať o tom, ako zbožňujem učenie a školské povinnosti, pretože by som klamal a aj tak by mi málokto veril. Nechcem písať ani o tom, ako tieto úkony nenávidím, pretože ich aspoň rešpektujem. Chcem teda napísať niečo, čo vyjadruje skutočný vzťah k mojej škole.

Chcel som túto školu k niečomu prirovnať a napadlo mi ľudské telo. Naša pani riaditeľka by bola srdiečkom, čo bije pre nás všetkých. Učitelia hlavnými orgánmi, potrebnými na to, aby telo fungovalo a žiaci žilami a tepnami, ktorými prúdia všetky vedomosti. Aby som však nezabudol na naše pani upratovačky, myslím, že im úloha obličiek dokonale sadne. Všetci spoločne uvedieme do pohybu telo, ktoré si do mozgu ukladá všetko, čo sme sa naučili a do duše, čo sme zažili. Každý jeden je na niečo potrebný, aj keď nie je taký šikovný. Jeden od druhého závisí a keby jedna časť chýbala, telo stráca dôležité životné funkcie a neskôr umiera. Teraz si uvedomujem, že musím byť stále šikovnejší, aby som nezlyhal vo svojej funkcii. Mám aj starosti, kvôli ktorým telo plače, ale aj radostné zážitky, zásluhou ktorých sa smejem.

Som rád, že sa škola bude vynovovať, pretože aj ja som rád, keď si kúpim nové veci, a keďže bude oslavovať okrúhlych 50 rokov, má na to ďalší dôvod. Mám radosť z toho, že v škole máme rôzne aktivity, počas ktorých si oddýchne a pritom zdokonaľujeme svoje vedomosti a schopnosti. A či už sme zrnkom v piesku, malou kvapkou vo veľkom daždi alebo bunkou v tele, viem, že keď každý prispieje svojou troškou, spolu vytvoríme veľký svet. Crrn!!!

Adam Jágerský, 7. ročník

Vít'azná práca literárnej súťaže MOJA ŠKOLA, MOJA OBEC

ĎAKUJEM TI, ŠKOLA

Písal sa rok 1977, keď som prvýkrát vstúpila na prah vtedy ZDŠ Župkov. Na začiatku to bol strach, obavy z nového, doposiaľ nepoznaného. Tie sa ale rozplynuli po zoznámení sa s prostredím. Som veľmi rada, že mi bolo umožnené navštevovať práve túto školu, pretože mi dala veľa do ďalšieho života, pripravila ma na budúce povolanie, naučila zodpovednosti, správne pohľadu na riešenie každodenných problémov. Je to zvláštny, no pekný pocit, keď viem, že aj moje štyri deti chodili a ešte aj chodia do tejto školy, že ich pre život pripravujú tí istí učitelia. Cítim zasa ten pekný nezabudnuteľný pocit spokojnosti. Som si istá, že Základná škola Župkov je škola, ktorá vie kvalitne pripraviť žiakov na ich budúce povolanie. Ani jeden žiak sa nemusí báť, že by bol menej dobre vedomostne pripravený ako deti z mestských škôl. Vidím to na mojich deťoch. A preto vyjadrujem slová vďaky:

Ďakujem Ti, škola, že som mohla sedávať v laviciach Tvojich tried a učiť sa pod dohľadom dobrých a kvalifikovaných učiteľov.

Ďakujem Ti, škola, že moje deti tiež dostali možnosť učiť sa v Tvojich triedach.

Emília Eržiaková, rod. Laurová

ÚSPECHY NAŠICH ŽIAKOV

Najväčšie úspechy žneme v športovej oblasti. Veď za posledné roky si naši žiaci takmer z každej súťaže priniesli ocenenia a diplomy. Víťazstvám v cezpoľnom behu, atletike či kolektívnych športoch basketbal, volejbal, vybíjaná, ale aj úspechom futbalistov, či už chlapcov alebo dievčat, predchádzala často svalová horúčka, spotené tričká a dennodenné tréningy. Do histórie školy sa natrvalo

zapísali atléti Matej Rádl, Michal Repiský, Jana a Jožko Balážovci, Lenka Mišková, Petra Barborová, Ľubo Kaliak a mnoho ďalších i z kolektívnych športov. Aj ich zásluhou naša škola trikrát získala titul ŠKOLA ROKA.

Vedomostné základy, ktoré im dala škola, naplno využívajú v ďalšom úspešnom vysokoškolskom štúdiu alebo už v práci mnohí talentovaní žiaci, ktorí našu školu neraz reprezentovali vo vedomostných súťažiach, olympiádach a dosahovali v rámci okresu, kraja a niekoľkokrát i v rámci Slovenska popredné umiestnenia. Z mnohých treba spomenúť matematikárov Maja Kamodyho, Vladu Gajdoša, Tomáša Lipjanskeho, no i chemikov Jarka Bištuťa, Vladu Repiského, Máriu Mádelovú, Robu Fridricha či Danku Andokovú.

V geografickej olympiáde bola v krajskom kole úspešná zas Janka Andoková, ale aj Veronika Stredáková. V biologických súťažiach sa s celoslovenským úspechom spájajú mená Lenka Fusatá, Nikola Hudecová. Popri spomenutých aktivitách sú žiaci našej školy vždy vedení k láske k prírode. V rámci ekoprojektov sa žiaci podieľajú na zveľďovaní a ochrane životného prostredia v našom krásnom regióne. V roku 2005 sme boli najúspešnejší v projekte PROENVIRO v rámci Slovenska. Pamätníci si iste spomenú na sériu víťazstiev v rámci Slovenska žiackej požiarnej hliadky z našej školy. V minulom roku si naši mladší žiaci po víťazstve v okresnom kole odniesli bronz z kraja v súťaži POLICAJT MÔJ KAMARÁT.

Aj tento rok sme sa všetci tešili z víťazstva Erika Kadeřábka v DETSKOM ČINE ROKA a ocenili sme regionálne víťazstvo našich MLADÝCH CESTOVATELIEK Moniky Hudecovej, Paťky Šipikalovej a Katky Žiakovej. Hrdí môžeme byť aj na úspechy našich žiakov v rôznych umeleckých súťažiach. Okrem recitačných súťaží, kde si napríklad Paťa Šipikalová vyrozprávala bronzovú rozprávku v rámci Slovenska, je potrebné spomenúť nezabudnuteľné speváčky sestry Sajkové, z ktorých dvom sa stal spev profesiou a najmladšia Lubica sa už tiež hrdí striebrom v rámci kraja zo súťaže Slávik Slovenska. Ak spomíname výtvarné súťaže ako posledné, neznamená to, že v nich dosahovali žiaci menšie úspechy. Naopak, v súťaži VEČNE ZELENÉ, VEČNE MODRÉ bola práca Andrey Bištuťovej ocenená na medzinárodnej súťaži v Poľsku. MY SA NEVIEME SŤAŽOVAŤ NAHLAS - v rámci Slovenska II. miesto Barbora Šopová a Lubica Sajková, o množstve ďalších regionálnych úspechov v rôznych výtvarných súťažiach ani nehovoriac. Napriek tomu, že sme malá dedinská škola, môžeme konštatovať, že naši žiaci svojimi aktivitami a výsledkami boli a sú vždy schopní konkurovať aj úspešným školám vo veľkých mestských regiónoch. Veľký podiel na tom mali a majú obetaví vyučujúci, ktorí žiakom venujú svoj voľný čas a kus svojho srdca. Bývalým aj súčasným pedagógom tejto školy patrí za to veľká vďaka.

Abecedný zoznam učiteľov, ktorí pôsobili v škole v rokoch 1959 – 2009

Andok, Pavel	1989 -
Andoková, Kamila	1990 -
Adamcová, Elena	1962 - 1964
Azorová (Miháliková), Zita	1968 - 1970
Bačíková, Miroslava	1987 - 1990
Barborová, Jana	1997 - 2000
Bariaková (Straholová), Mária	1969 - 1971
Barová (Heinová), Jarmila	1999 - 2002
Beňová, Mária	1968 - 1978
Betková, Ivana	1994 -
Bieliková, Dana	1996 -
Binderová, Eva	1968 - 1969
Bindová, Mária	1971 - 1974
Bištuťová (Kramárová), Jarmila	1980 -
Boháčová, Božena	1958 - 1972, 1979 - 1993
Breznianska, Margita	1967 - 1968
Cesnaková (Kuzmínová), Eva	1961 - 1962
Cigáň, Ondrej	1959 - 1962, 1974 - 1995
Čunderlíková, Kristína	1993 - 1995
Danková (Supuková), Estera	1966 - 1984
Debnárová (Gladišová), Eva	1976 - 1977
Demeter, Miroslav	1990 - 1991
Demová, Mária	1979 - 1980
Dodoková, Jana	1998 - 2004
Drienko, Eduard	1963 - 1971
Drienková, Mária	1963 - 1971
Drozdová, Eva	1964 - 1967
Ďuriaková, Mária	1996 - 1998
Együdová, Matilda	1959 - 1972
Fot'ková, Marta	1964 - 1967
Fridrich, Ján	1963 - 1964
Gajdošík, František	1965 - 1968
Gajdošíková, Darina	1965 - 1969
Galádová, Mária	1959 - 1960
Gontková, Mária	1971 - 1974
Grausová, Darina	1964, 1969 - 1970
Gregorová, Helena	1978 - 1985
Gregorová, Mária	1976 - 1978
Hasara, Michal	1974 - 1979
Hasarová, Valéria	1990 - 1992
Herchl, Viliam	1985 -
Hnilica, Ján	1959 - 1962

Holinová, Jana	1987 - 1989
Jakál, Ján	1958 - 1962
Jakubec, František	1979 - 1987
Jakúbek, Peter	2007 -
Jakúbeková, Mária	2001 -
Jančoková, Lenka	1993 -
Jančula, Viliam	1959 - 1963
Jánoš, Vladimír	1974 - 1997
Jevošová, Silvia	1976 - 1978
Karlovský, Elemír	1960
Karnas, Ondrej	1973 - 1974
Kašková, Anna	1974 -
Klauz, Milan	1969 - 1970
Klauzová (Lacová), Mária	1965 - 1988
Klimanová (Holotová), Antónia	1979 - 1981
Kminiaková (Lenhartová), Mária	1959 - 1961
Kochanová, Edita	1971 - 1972, 1990 - 1991
Kokavcová, Katarína	1983 - 1985
Komorovská, Edita	1976 - 1980
Konôpková, Hana	1962
Konrád, Milan	1962 - 1979
Konrádová, Elena	1962 - 1981
Kopernická, Denisa	2000 - 2001
Korgo, Imrich	1976 - 1983
Kováč, Jozef	1998 - 1999
Kováčová, Mária	1973 - 1974
Krajčiová, Božena	1973 - 1981
Krúdy, Ján	1959 - 1962
Kurková (Námestná), Zuzana	1988 -
Kútik, Arnold	1999 - 2000
Lakosilová (Prachárová), Ivica	1970 - 1976
Lalová, Mária	1966 - 1967
Lašáková, Alena	1959 - 1961
Latová, Marcela	1960
Lehotská (Šprochová), Eliška	1971 - 1973
Lešniaková, Elena	1961 - 1963
Lipniak, Ladislav	1960 - 1967
Maďarová, Božena	1976 - 2007
Majdan, Jozef	2000 -
Majerská, Anna	1968 - 1971
Mayer, Vojtech	1061 - 1962
Mátrayová, Ivana	2008 -

Mišťík, Marian	1971 - 1972
Mišťíková, Monika	1961 - 1962
Moravčíková, Mária	1979 - 1980, 1985 - 1989
Muha, Štefan	1999 - 2007
Müllerová, Miroslava	1994 - 1995
Necpalová, Anna	1996 - 1997
Nemec, Milan	1995 - 1996
Oravec, Eugen	1964 - 1967
Pajerská, Vilma	1965 - 1969, 1979 - 1980
Polievka, Eugen	1971 - 1974
Pulmanová, Lucia	1998 - 2001
Rafajová (Šályová), Andrea	1998 - 2001
Remenárová, Miroslava	1992 - 1994
Rusnák, Koloman	1960 - 1963
Rusnáková, Anna	1960 - 1963
Ružička, Jozef	1959 - 1960
Sabol, Ján	1962 - 1964
Samčíková, Júlia	1995 - 1997
Segetová, Anna	1979 - 2007
Suchá, Helena	1989 - 1999
Šaušová, Marta	1963 - 1967
Šebianová, Helena	1979 - 1989
Tabernausová, Jolana	1958 - 1959
Tomášová, Iveta	1989 -
Tomková, Elena	1978 - 1979
Trenčianska, Valéria	1962 - 1963
Truska, Jozef	1961 - 1976
Trusková, Anna	1963 - 1976
Uhrecký, Rastislav	1997 - 1998
Uramová, Martina	1998 -
Volentier, Vladimír	2001 - 2004
Zajac, Jozef	1962
Zaťko, Ján	1960 - 1961
Zábojník, Jozef	1959 - 1962
Zliechovcová, Mária	1971 - 1997
Žarnovičanová, Anna	1974 - 1975

ĎAKUJEME

Okrúhle výročie otvorenia budovy školy

Jubileum je vždy dôvodom na zamyslenie sa a bilancovanie doterajšej činnosti. Pre mňa ako predsedu Rady školy pri ZŠ s MŠ Župkov je najdôležitejšie, aby boli spokojní nielen žiaci a ich rodičia, ale aj učitelia.

Presne pred 50 rokmi bola slávnostne otvorená nová budova a privítala svojich prvých žiakov. V priebehu rokov sa ich v nej vystriedalo veľa a pôsobilo v nej aj veľa učiteľov, ktorí sa s radosťou venovali a venujú svojim žiakom.

Nikdy však nie je dost' vedomostí zo všetkých vyučovacích predmetov, ktoré sa vyučujú v základnej škole. Veď naozaj platí to známe: „Musíš sa mnoho učiť, aby si poznal, ako málo vieš.“ Je to pravda, pretože človek nemôže vedieť všetko a čím viac sa učí, tým má väčší pocit, že je ešte množstvo vecí, ktoré nepozná. A práve základná škola začína túto predĺhú cestu učenia sa a poznávania nového. Ona viedla i našu ruku, keď sme sa v prvej triede pokúšali napísať prvé písmenko, vypočítat prvý príklad.

Dnes nám okrem základného vzdelania ponúka viac. Podporuje výučbu cudzích jazykov, šport, nadaných žiakov v bohatej a

zmysluplnej krúžkovej činnosti, ochranu životného prostredia a mnoho iných aktivít. Škola vydáva vlastný časopis. Každoročne sa zapája do množstva akcií, podujatí a taktiež súťaží, v ktorých môžu žiaci uplatniť svoje vedomosti a svoj talent. Úspechmi dokazujú škole, že jej snaha niečo naučiť a naučené zúročiť nebola márna.

Každá škola má žiakov lepších i horších. Samozrejme, že naša nie je výnimkou. Škole sa bezpochyby podarilo vyriešiť množstvo problémov, no nie je to nič v porovnaní s tým, koľko nádherných zážitkov nazbierala za tie roky, čo tu stojí.

Verím, že v budúcich rokoch bude škola naďalej dobrou školou a že jej absolventi budú dobre pripravení obstať v životných skúškach. Veď čo môže byť pre školu krajším darom, ako usmiate tváre žiakov, ktorí ju majú radi a radi sa do nej vracajú?

Preto zaželajme jubilantke k výročiu ešte mnoho tvorivých rokov. Všetko najlepšie!

Mgr. Peter Jakúbek,
predseda Rady školy pri ZŠ s MŠ Župkov

K blahoželaniu jubilantke sa pripájajú aj rodičia

Je mi ct'ou, že patríam medzi prvých gratulantov našej škole – čerstvej päťdesiatničke. V tejto škole som prežila aj ja svoje školské roky. Veľmi rada spomínam na všetkých učiteľov, ktorí nás s láskou pripravovali do života. Dnes už školu navštevujú moje deti. Zvláštne je to, že niektorí pedagógovia, čo učili i mňa, učia teraz moje deti. Takže to puto stále ostáva a nepretrhlo sa. I my rodičia sme sa stali súčasťou školy. Snažíme sa byť nápomocní pri existencii, i keď je dnes všetko zložitejšie. Čo teda zaželať jubilantke? Najmä veľa dobrých, šikovných a slušných žiakov, ktorí budú získané vedomosti uplatňovať i v živote. Výborných a tvorivých pedagógov, aby i naďalej mali veľa trpezlivosti so žiakmi. V neposlednom rade i chápaných rodičov, ktorí budú spolupracovať so školou a podporovať ju.

Anna Šipikalová,
predsedníčka Rady rodičov pri ZŠ s MŠ Župkov

MATERSKÁ ŠKOLA – SÚČASŤ ZÁKLADNEJ ŠKOLY

V tomto školskom roku uplynulo už 31 rokov, keď sa po prvý raz otvorili dvere našej škôlky. Je to krásny vek, nielen pre človeka, ale aj pre predškolské zariadenie.

Svoju činnosť začalo 1. septembra 1977 v priestoroch bývalej školskej družiny. Prvými zamestnancami boli riaditeľka Eva Kamodyová, učiteľka Viera Gulašová a upratovačka pani Hollá. Zapisaných bolo 20 detí. Odvtedy sa vystriedali viaceré učiteľky a škôlka tiež niekoľkokrát zmenila svoje miesto. No jej poslanie sa nikdy nezmenilo. Všetky aktivity usporadúvané škôlkou boli zamerané na obohacovanie dieťaťa, na jeho rozumový a citový rozvoj. Vysoko si cením vtedajších rodičov detí, ktorí trikrát svojpomocne zhotovili detské ihrisko. Príčinou bolo sťahovanie materskej školy pre zlú ekonomickú situáciu. Posledné sťahovanie do terajších priestorov, služobných bytov základnej školy, bolo 1. júla 1991. Aj keď priestory sú dosť obmedzené, snažíme sa deťom vytvárať príjemnú atmosféru, podnetné prostredie a zaujímavé edukačné aktivity. Hovorí sa, že všetko zlé je na niečo dobré. Umiestnenie MŠ v budove základnej školy dalo základ úzkej spolupráci medzi MŠ a ZŠ. Dobré vzťahy a ekonomické podmienky vyústili v spojenie.

Tak od 1. januára 2008 pôsobíme ako jeden právny subjekt – Základná škola s materskou školou Župkov. Pozitívom vo vzťahu k dieťaťu je, okrem iného, silná sociálno-emocionálna pripravenosť našich detí na vstup do prvého ročníka.

Základná škola v tomto školskom roku tiež oslavuje. Má už svoju päťdesiatku. Pri takejto príležitosti oslávencovi každý niečo želá. Je to obyčajne vždy to isté, len vypovedané inými slovami. A tak jej teda

želáme veľa zdravia, úspechov, aby nové plány dostali čo najskôr reálnu podobu, aby bola vždy dobrá ústretovosť zo strany miestnej samosprávy. Želáme jej veľa svedomitých a nadaných žiakov, ochotných rodičov, jednoducho, prajeme jej bohatú a dlhú existenciu.

Eva Kamodyová, zástupkyňa pre MŠ

Zamestnankyne materskej školy s drobcami

SMEROVANIE NAŠEJ ŠKOLY V SKRATKE

Vízia školy:

Naša škola – to je spoločenstvo slobodných, zodpovedných, navzájom sa vzdelávajúcich a šťastných ľudí.

- ***Pre žiakov** sme miestom získania primárneho vzdelania, nižšieho sekundárneho vzdelania a miestom rozvoja svojej osobnosti.
- ***Pre učiteľov** sme miestom, kde plníme svoje poslanie.
- ***Pre rodičov** sme facilitátormi (pomocníkmi) pri výchove a vzdelávaní ich detí.
- ***Pre zamestnancov** sme miestom, kde plnia svoje povolanie.
- ***Pre miestnu komunitu** sme centrom vzdelávania ľudí Kľakovskej doliny, centrom športového a kultúrneho vyžitia pre všetkých, ktorí prejavia záujem.

Poslanie školy:

V spolupráci s rodičmi detí, žiakov a s miestnou komunitou vychovávať slobodných, zodpovedných a celoživotne sa vzdelávajúcich žiakov. Vybroidť ich mravnými postojmi, ideálmi, hodnotovým systémom, schopnosťami, zručnosťami a vedomosťami, potrebnými na úspešné zvládnutie ďalšieho štúdia a na úspešný život.

Hodnoty školy:

Uznávanými hodnotami v našej škole sú:

- * Sloboda a zodpovednosť v rozhodovaní.
- * Úcta k sebe a k iným.
- * Výchova príkladom.
- * Dôvera v rast dieťaťa.
- * Trpezlivosť a tolerancia.
- * Vzájomná spolupráca.
- * Láskavý učiteľ, úspešný žiak, spokojný rodič.

Vzdelanie pre nás znamená, že:

- žiak má právo na kvalitný vzdelávací proces,
- žiak má právo na kvalitných učiteľov,
- žiak má právo na spätnú väzbu v procese učenia sa,
- žiak má právo na vlastné tempo práce v procese učenia sa,
- žiak je zodpovedný za svoje učenie a vedomosti,
- žiak aktívne pristupuje k svojmu vzdelávaniu.

Profilácia školy:

- * Poskytnúť kvalitné jazykové vzdelávanie pre žiakov.
- * viesť žiakov k ochrane zdravia a k pestovaniu zdravého životného štýlu.
- * Rozvíjať psychickú a fyzickú zdatnosť žiakov.
- * Rozvíjať gramotnosť žiakov v oblasti informačno-komunikačných technológií.
- * Rozvíjať emocionálnu a sociálnu inteligenciu žiakov a občiansku aktivitu.
- * Podporovať tvorivo-humanistickú výchovu a vzdelávanie žiakov.

Ľudskosť pre nás znamená, že:

- každý má právo na úctu,
- každý má právo byť akceptovaný bez rozdielu rasy, pohlavia, náboženského vyznania a pôvodu,
- každý má právo na omyl a jeho nápravu, spoločne vytvárame bezpečné a priateľské prostredie školy, navzájom spolupracujeme a tolerujeme sa.

Kolektív pedagogických pracovníkov v jubilejnom roku

Sediaci zľava: Iveta Tomášová, Mária Jakúbeková, Peter Jakúbek, Anna Kašková, Viliam Herchl, Lenka Jančoková. **Stojaci zľava:** Kamila Andoková, Pavel Andok, Jozef Majdan, Dana Bieliková, Ivana Betková, Jarmila Bištuťová, Zuzana Kurková, Ivana Mátrayová

Správni zamestnanci školy v jubilejnom roku

Zľava: Alena Baniariová, Emília Repiská, Helena Repiská, Mária Kost'ová, Oľga Boháčová, Anna Gondová, Mária Puková, Anna Smelá

Ďakujeme

všetkým sponzorom, organizáciám, firmám i jednotlivcom,
ktorí škole pomohli akýmkoľvek spôsobom zabezpečiť
dôstojné oslavy 50. výročia školy v Župkove.

Bulletin venovaný k 50. výročiu školy v Župkove

Spracovala: Mgr. Mária Jakúbeková

Vydala: ZŠ s MŠ Župkov

Vytlačila tlačiareň Alfaprint, s.r.o., Martin 2009

Rok vydania: 2009

Foto: archív školy

Nepredajné

ISBN 978-80-7090-904-1